

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ
اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Birlikte Yaşama Ahlakı (27.05.2016)

Kardeşlerim!

Okumuş olduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: *“Ey insanlar doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiiden yarattık ve bir birinizle tanışmanız için sizi kabilelere ayırdık Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır.”*¹

Sevgili Peygamber Efendimiz (s.a.s) de Veda Hutbesi’nde; *“Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanızda birdir. Hepiniz Âdem’in çocuklarıdır. Âdem ise topraktır. Arabın arab olmayana bir üstünlüğü olmadığı gibi, beyazın siyaha, siyahın da beyaza bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvadır”*² buyurmuştur.

Kardeşlerim!

Allah insanı yeryüzünden yaratmış ve yeryüzünü imar etmekle görevlendirmiştir. Yeryüzünün imarı ise herkesin birbirinin hak ve hukukuna saygı çerçevesinde birlikte yaşama ahlakı ve kültürünün geliştirilmesiyle mümkündür.

Üzülerek belirtmek gerekir ki; birlikte yaşama konusu, günümüz toplumlarının en başta gelen problemlerinden biri haline gelmiştir. Bugün bir yandan bazı Batı toplumlarında Müslümanlara karşı nefret söylemleri, ayrımcılık politikaları gibi birlikte yaşama kültürünü zedeleyen gelişmeler yaşanırken diğer yandan da kimi İslâm toplumlarında mezhepçilik, meşrepçilik, ırkçılık, ideolojik ayrımcılık sebebiyle vahim iç çatışmalar yaşanmakta; masum nice canlar hunharca katledilmekte, şehirlerin tarihi ve kültürel dokuları tahrip edilmektedir.

Kardeşlerim!

Hepimiz yeryüzünde büyük insanlık ailesinin birer ferdi değil miyiz? Hepimiz Hz. Âdem ve Hz. Havva’nın kızları ve oğulları değil miyiz? Hepimiz bir Allah’ın kulları değil miyiz? O halde nedir birbirimizden alıp veremediğimiz!

Birlikte huzur ve güven içinde yaşayabilmek için ihtiyacımız olan erdem ve fazilet duygusu Yüce Allah tarafından fitratımıza nakşedilmiş iken bunları fiiliyata geçirmek, söylem ve eylemlerimize yansıtılabilmek ve ikincisi olmayan bu dünyayı daha güzel, yaşanabilir bir dünya yapabilmek bu kadar zor mu gerçekten?

Saygıyı, hoşgörüyü, merhameti, adaleti, affetmeyi, dürüstlüğü, paylaşmayı, sabrı hayatımıza hâkim kılmak, gökdelenler inşa etmekten; devletler, şirketler kurup yönetmekten daha mı zor, daha mı külfetli?

Kalplerdeki kin ve nefret duygularını, hırs ve intikam arzularını parçalamak, atomu, atom altı parçacıklara ayırmaktan daha fazla mı çaba gerektiriyor? Yüreklerde sevgi, muhabbet, şefkat üretmek, kocaman fabrikalar kurup silah üretmekten daha mı masraflı ve zahmetli?

Kardeşlerim!

Birbirine muhtaç bir şekilde yaratılan insanoğlu, hayatı beraber yaşamak zorunda olduğu diğer insanları Yüce Allah’ın kendisine bir lütfu ve nimeti olarak görmek zorundadır.

Asıl yere düştüğünde kaldırılması gereken insan ve insanlık değerleridir. Birbirimize muhtaçlığımızı unuttuğumuz zaman, Allah’a açılan yollardan birini kapattık demektir. Unutmayalım ki; *dünya bize, biz birbirimize emanetiz.*

Hutbemi Rahmet Elçisi (s.a.s)’in bir hadisi şerifi ile bitirmek istiyorum: *“Mümin, cana yakın kimsedir. İnsanlarla dostluk kurmayan, kendisiyle dostluk kurulamayan kimsede hayır yoktur.”*³

Hasan AKPINAR
Fürthen-Sieg DİTİB Ulu Cami Din Görevlisi

¹ Hucurat, 49/13

² İbn Hanbel, V, 411

³ İbn Hanbel, II, 40